

FIŞE DE DREPT PENAL

Partea specială

Ediția a VI-a

Universul Juridic
București
-2019-

Cuprins

Abrevieri.....	11
Fișa nr. 1. Omorul	13
Fișa nr. 2. Omorul calificat.....	21
Fișa nr. 3. Uciderea la cererea victimei	31
Fișa nr. 4. Determinarea sau înlesnirea sinuciderii.....	34
Fișa nr. 5. Uciderea din culpă.....	39
Fișa nr. 6. Lovirea sau alte violențe	49
Fișa nr. 7. Vătămarea corporală	54
Fișa nr. 8. Lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte.....	61
Fișa nr. 9. Vătămarea corporală din culpă.....	65
Fișa nr. 10. Relele tratamente aplicate minorului.....	73
Fișa nr. 11. Încăierarea.....	77
Fișa nr. 12. Violența în familie.....	84
Fișa nr. 13. Uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă.....	89
Fișa nr. 14. Întreruperea cursului sarcinii.....	94
Fișa nr. 15. Vătămarea fătului	100
Fișa nr. 16. Lipsirea de libertate în mod ilegal.....	108
Fișa nr. 17. Amenințarea	116
Fișa nr. 18. Şantajul	121
Fișa nr. 19. Hărțuirea	132
Fișa nr. 20. Proxenetismul.....	142
Fișa nr. 21. Violul	147
Fișa nr. 22. Agresiunea sexuală.....	155
Fișa nr. 23. Actul sexual cu un minor.....	163
Fișa nr. 24. Coruperea sexuală a minorilor.....	173

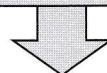
Fișa nr. 25. Racolarea minorilor în scopuri sexuale	182
Fișa nr. 26. Hărțuirea sexuală	187
Fișa nr. 27. Violarea de domiciliu	194
Fișa nr. 28. Violarea sediului profesional	200
Fișa nr. 29. Violarea vieții private	207
Fișa nr. 30. Divulgarea secretului profesional.....	215
Fișa nr. 31. Furtul	219
Fișa nr. 32. Furtul calificat.....	227
Fișa nr. 33. Furtul în scop de folosință	238
Fișa nr. 34. Furtul urmărit la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.....	244
Fișa nr. 35. Tânărăria.....	247
Fișa nr. 36. Tânărăria calificată	256
Fișa nr. 37. Tânărăria urmată de moartea victimei	265
Fișa nr. 38. Abuzul de încredere	267
Fișa nr. 39. Abuzul de încredere prin fraudarea creditorilor	274
Fișa nr. 40. Gestiunea frauduloasă.....	280
Fișa nr. 41. Însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor	287
Fișa nr. 42. Înșelăciunea	292
Fișa nr. 43. Distrugerea.....	304
Fișa nr. 44. Distrugerea calificată	312
Fișa nr. 45. Distrugerea din culpă	315
Fișa nr. 46. Tulburarea de posesie.....	320
Fișa nr. 47. Ultrajul.....	331
Fișa nr. 48. Uzurparea de calități oficiale.....	343
Fișa nr. 49. Sustragerea sau distrugerea de înscrisuri.....	348
Fișa nr. 50. Ruperea de sigilii.....	351
Fișa nr. 51. Sustragerea de sub sechestrul.....	354
Fișa nr. 52. Nedenunțarea	357

Respect pentru oameni și cărti	361
Fișa nr. 53. Omisiunea sesizării.....	361
Fișa nr. 54. Inducerea în eroare a organelor judiciare.....	367
Fișa nr. 55. Favorizarea făptuitorului.....	373
Fișa nr. 56. Tăinuirea	383
Fișa nr. 57. Influențarea declarațiilor.....	390
Fișa nr. 58. Mărturia mincinoasă	397
Fișa nr. 59. Ultrajul judiciar	411
Fișa nr. 60. Cercetarea abuzivă	418
Fișa nr. 61. Supunerea la rele tratamente	425
Fișa nr. 62. Tortura.....	430
Fișa nr. 63. Represiunea nedreaptă.....	435
Fișa nr. 64. Asistența și reprezentarea neloială.....	440
Fișa nr. 65. Evadarea.....	445
Fișa nr. 66. Înlesnirea evadării	451
Fișa nr. 67. Nerespectarea hotărârilor judecătoarești.....	456
Fișa nr. 68. Neexecutarea sancțiunilor penale.....	466
Fișa nr. 69. Luarea de mită.....	472
Fișa nr. 70. Darea de mită	488
Fișa nr. 71. Traficul de influență	497
Fișa nr. 72. Cumpărarea de influență	509
Fișa nr. 73. Delapidarea.....	518
Fișa nr. 74. Purtarea abuzivă	527
Fișa nr. 75. Abuzul în serviciu.....	532
Fișa nr. 76. Neglijența în serviciu.....	543
Fișa nr. 77. Falsificarea de monede.....	552
Fișa nr. 78. Falsul material în înscrisuri oficiale	556
Fișa nr. 79. Falsul intelectual	562
Fișa nr. 80. Falsul în înscrisuri sub semnătură privată	569

Fişa nr. 81. Uzul de fals	575
Respect pentru oameni și cărți	
Fişa nr. 82. Falsul în declarații	579
Fişa nr. 83. Falsul privind identitatea	586
Fişa nr. 84. Tulburarea ordinii și liniștii publice	592
Fişa nr. 85. Ultrajurul contra bunelor moravuri	597
Fişa nr. 86. Incestul	601
Fişa nr. 87. Abandonul de familie	604
Fişa nr. 88. Nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorului	613
Fişa nr. 89. Tabele de analiză comparativă (TAC)	619
Fişa nr. 90. TAD-uri recapitulative	629
Bibliografie generală	635
Jurisprudență	638

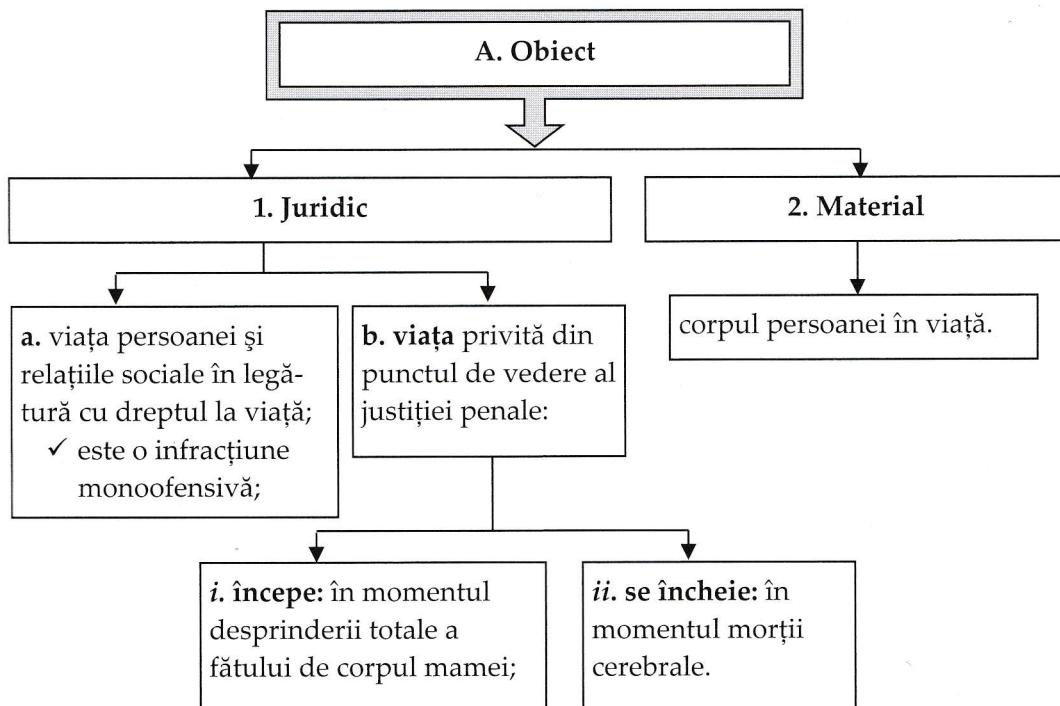
FIŞA nr. 1 OMORUL

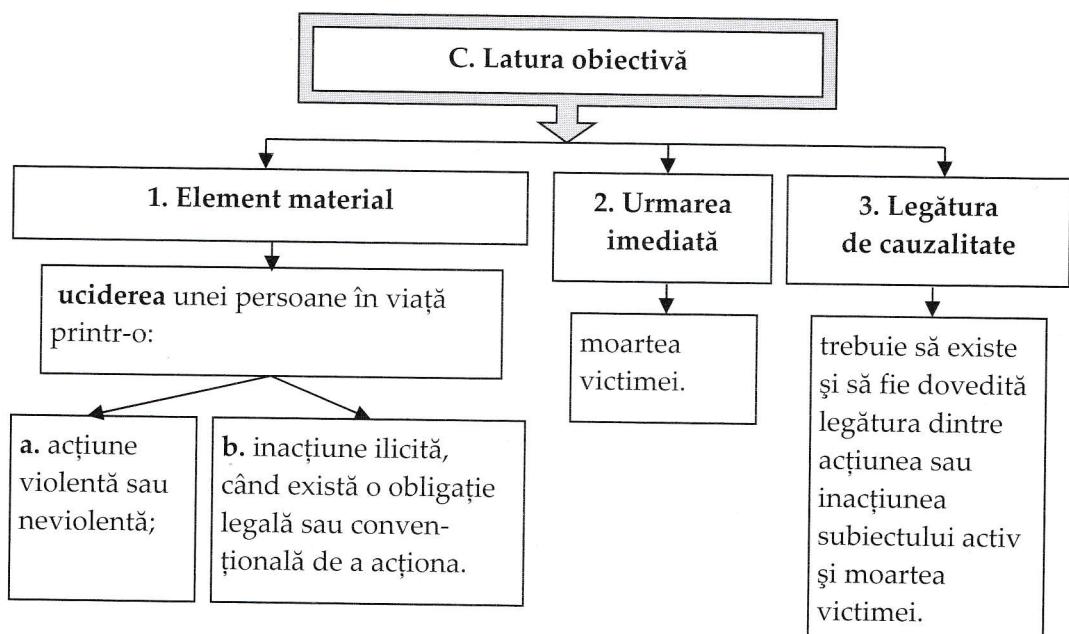
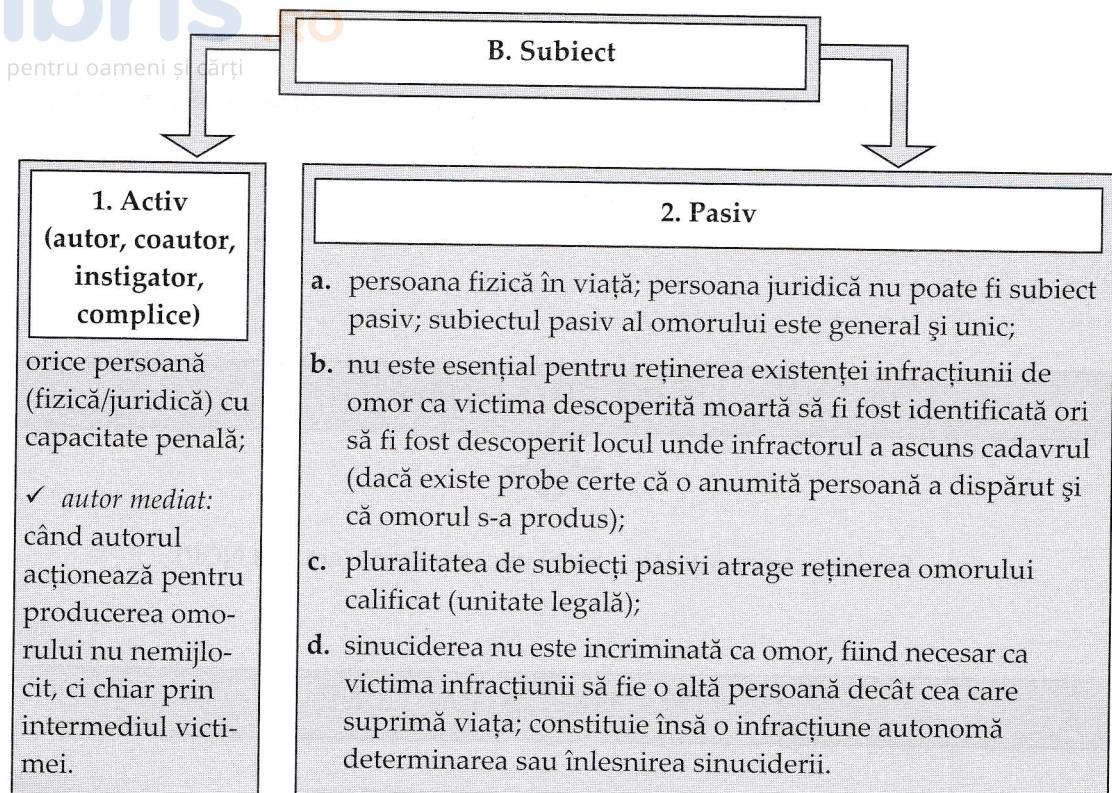
1. DEFINIȚIA LEGALĂ

Suprimarea cu intenție a vieții unei persoane (art. 188 NCP).

2. STRUCTURA INFRACTIUNII

D. Latura subiectivă

intenția directă sau indirectă.

E. Forme

1. Acte pregătitoare

posibile, dar neincriminate.

2. Tentativă

- a. **idonee imperfectă:** este posibilă și incriminată;
- b. **idonee perfectă:** este posibilă și incriminată;
- c. **cauze de nepedepsire:** desistarea și împiedicarea producerii rezultatului.

3. Consumare

în momentul producerii morții.

! OBSERVAȚII:

1. nu constituie omor calificat, ci **omor simplu**:
 - a) omorul comis în public;
 - b) omorul comis profitând de starea de neputință a victimei de a se apăra [se va reține circumstanța agravantă generală prevăzută de art. 77 lit. e) NCP];
 - c) omorul comis prin mijloace care pun în pericol viața mai multor persoane [se va reține circumstanța agravantă generală prevăzută de art. 77 lit. c) NCP];
2. se va reține existența omorului și în caz de *error in personam* sau de *aberratio ictus*;
3. omorul poate îmbrăca atât forma unității naturale de infracțiune, cât și a unității legale (de pildă, infracțiune progresivă sau continuată);
4. față de urmarea imediată produsă și de modalitatea de afectare a valorii sociale protejate, omorul în formă consumată nu poate fi considerat o infracțiune continuă; este totuși posibilă reținerea unei forme continue a omorului în cazul în care acesta îmbrăcă forma tentată a unei infracțiuni omisive improprii în care obligația legală sau convențională de a acționa are caracter de permanență;

- Respect pentru oameni și carte.
5. nu se poate reține concursul între infracțiunea de omor și cea de omor calificat cu privire la același subiect pasiv;
 6. dacă victimă este un membru de familie al infractorului, se va reține comiterea infracțiunii de **violență în familie** [art. 199 alin. (1) NCP];
 7. dacă fapta este săvârșită asupra unui judecător ori procuror aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu sau dacă fapta este comisă față de un judecător, procuror sau un membru de familie al acestuia în scop de intimidare sau de răzbunare în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale magistratului, se va reține comiterea numai a infracțiunii de **ultraj judiciar** (art. 279 NCP); deopotrivă, se va reține ultrajul judiciar și atunci când omorul este comis împotriva unui avocat în legătură cu exercitarea profesiei de către acesta;
 8. dacă fapta este săvârșită asupra unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autoritatii de stat, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții, sau dacă fapta este comisă împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autoritatii de stat sau asupra unui membru de familie al funcționarului, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu ale funcționarului, se va reține comiterea numai a infracțiunii de **ultraj** (art. 257 NCP);
 9. dacă suprimarea vieții se realizează la cererea explicită, serioasă, conștientă și repetată a victimei care suferează de o boală incurabilă sau de o infirmitate gravă atestată medical, cauzatoare de suferințe permanente și greu de suportat, fapta constituie infracțiunea de **ucidere la cererea victimei** (art. 190 NCP);
 10. încercarea de a determina o persoană, prin constrângere sau corupere, să comită o infracțiune de omor constituie infracțiunea de încercare de a determina săvârșirea unei infracțiuni, prevăzută de art. 370 NCP;
 11. instigatorul va fi tras la răspundere pentru instigare la tentativă de omor și în cazul în care autorul se desistă sau împiedică producerea rezultatului, beneficiind de cauza personală de nepedepsire prevăzută de art. 34 NCP.

Recursuri în interesul legii

RIL. Dec. I.C.C.J. nr. 35/2008: În ipoteza în care obiectul material al infracțiunii de profanare de morminte prevăzute de art. 319 C.pen. este un cadavru, iar inculpatul, prin dezmembrarea ori incendierea cadavrului, urmărește ascunderea faptei de omor comise anterior, se vor reține în concurs real infracțiunea de omor și infracțiunea de profanare de morminte.

PARTEA PRACTICĂ

Coautoratul la omor. Există coautorat la infracțiunea de omor când coincrepații au acționat împreună lovind victima, atât înainte de a cădea la pământ, cât și după aceasta. Faptul că numai loviturile aplicate de unul dintre ei au fost mortale nu are relevanță, dacă activitatea acestuia se află într-o unitate indivizibilă cu cea a celorlalți inculpați și dacă rezultatul acestei activități strâns unite constă în suprimarea vieții victimei, iar din materialitatea faptelor reiese că toți inculpații au fost conștienți de urmările lor comune și au dorit producerea lor. În cazul de față, fiind constatat că inculpatul C.C. a lovit victimă cu o scândură în spate, în timp ce ceilalți coincrepați i-au aplicat alte lovituri, în zone vitale, cu obiecte contondente, iar după căderea acesteia, au continuat să o lovească împreună, se învederează că toți participanții se fac vinovați de participarea la săvârșirea infracțiunii de omor, sub forma de coautorat, prevăzută de art. 174 C.pen. (I.C.C.J., s. pen., dec. nr. 4739/2004).

Coautorat vs. complicitate la omor. Fapta participantului la săvârșirea infracțiunii de omor de a folosi împotriva victimei un spray paralizant, urmată de lovirea repetată a acesteia de către cel de al doilea participant cu un corp dur asupra zonei capului, cauzându-i leziuni care au dus la deces, constituie coautorat la omor, iar nu complicitate. Soluția se impune ținând seama că făptuitorii au acționat împreună, conjugat, amândoi intrând în casa victimei înarmați, unul cu un spray paralizant, iar cel de al doilea cu o bară metalică, ambele folosite la suprimarea vieții persoanei (C.S.J., s. pen., dec. nr. 1262/1997).

Tentativa la complicitatea la omor. În cauză, probele nu au confirmat dincolo de orice echivoc că strigătele inculpatei C.S. ar fi fost auzite de inculpați și că aceste strigăte ar fi avut vreun rol în continuarea agresiunii din partea autorilor F.C. și F.M., care nu au sosit la fața locului împreună cu C.S. (aceasta sosise la fața locului la finalul incidentului) și care, în aplicarea loviturilor, au fost determinați de alte motive (starea conflictuală dintre cele două familii și incidentul anterior din cursul aceleiași zile), fără nicio legătură cu îndemnurile inculpatei. În condițiile în care nu s-a dovedit nici existența unei coeziuni psihice între complice și autori și nici că strigătele ar fi contribuit în fapt la comiterea omorului de către autori, că acestea s-ar fi concretizat în îndemnuri și încurajări care să fi determinat efectiv pe autori să continue actele de agresiune asupra victimei, fapta inculpatei C.S. nu poate fi calificată decât ca o tentativă la complicitate. Or, legea penală nu incriminează în art. 48 NCP nici „încercarea de a înlesni”, nici „încercarea de a ajuta” la săvârșirea unei infracțiuni, ci „înlesnirea” sau „ajutorul”, adică acele acte de complicitate care au fost duse până la capăt și care și-au produs efectul, adică au contribuit efectiv la săvârșirea faptei de către autori (C.A. Oradea, s. pen., dec. nr. 690/2017, nepublicată).

PARTEA PRACTICĂ

Complicitate morală la omor. Inculpatul se face vinovat de *complicitate morală* la infracțiunile săvârșite de soția sa, G.F., mai puțin infracțiunea de uz de fals. Pentru existența complicității nu este necesar ca cel care ajută sau înlesnește comiterea faptei să dorească să coopereze la săvârșirea acesteia, *fiind suficient să accepte că, prin activitatea sa, fie ea și pasivă, contribuie la comiterea infracțiunii*. În acest sens, instanțele de fond și apel au avut în vedere declarațiile celor două persoane vătămate, cororate cu raportul de evaluare psihologică întocmit de fundația „Salvați Copiii” care a stabilit că depozițiile minorilor sunt veridice. Or, din declarațiile persoanelor vătămate a rezultat că inculpatul G.M. cunoștea despre violențele exercitate de către soția sa asupra celor doi copii, situație de fapt ce nu mai poate fi schimbată în recurs. Activitatea de complicitate a inculpatului nu a vizat acțiuni directe, nemijlocite, ale sale, ci adoptarea unei atitudini pasive, pe care a avut-o pe o perioadă îndelungată, împrejurare prielnică pentru a-i crea coînculpatei, în calitate de autor al faptelor, o stare psihică favorabilă comiterii infracțiunilor. Astfel, deși inculpatul avea cunoștință de săvârșirea actelor de violență asupra celor doi minori și avea posibilitatea de a împiedica continuarea lor, prin sesizarea autorităților publice competente, nu a efectuat niciun demers în acest sens, inacțiunea sa încurajând-o pe inculpată în punerea în executare a rezoluției infracționale, tocmai prin această atitudine tolerantă (I.C.C.J., s. pen., dec. nr. 1998/2014).

Inexistența actelor de complicitate la omor. Simpla prezență a unei persoane, aflate împreună cu autorul omorului la locul săvârșirii infracțiunii, nu constituie complicitate, atâtă vreme cât nu a existat înțelegere între ea și autor de a înlesni sau ajuta la comiterea faptei și, totodată, nu a cunoscut și nici prevăzut că acesta va săvârși un omor (T.S., s. pen., dec. nr. 94/1987).

Modalități de comitere a elementului material. Latura obiectivă a infracțiunii de omor trebuie analizată nu numai sub aspectul acțiunii de lovire a victimei, dar și sub acela al omisiunii, cu intenție, de a încerca să o salveze, deși știa că a proiectat-o în bazin și că starea în care se află îi diminuă mult posibilitatea de a se salva (T.S., s. pen., dec. nr. 1851/1979).

Tentativă la omor vs. infracțiune contra integrității corporale. Lovirea unei persoane cu gâtul tăios al unei sticle, cu urmarea unor plăgi care, după suturare, au necesitat 8-9 zile de îngrijiri medicale și care, potrivit actelor medico-legale, nu au pus în primejdie viața victimei constituie tentativă la infracțiunea de omor, iar nu infracțiunea de lovire sau alte violențe, deoarece într-o atare situație numai datorită întâmplării rezultatul letal sau periculos pentru viață nu s-a produs. Față de natura obiectului folosit în agresiune, zona corporală vizată și intensitatea loviturii care a produs cele două plăgi nu se poate susține că inculpatul nu a prevăzut posibilitatea producerii decesului victimei, rezultat pe care cel puțin l-a acceptat și care a fost evitat numai datorită întâmplării (I.C.C.J., s. pen., dec. nr. 3570/2005).

 Omor cu intenție indirectă. Îngrădirea unui teren cu un cablu electric neizolat, pus sub tensiunea de 220 V, urmată de atingerea cablului de către o persoană, cu consecința electrocutării acesteia și producerii unor grave leziuni, vindecate în urma intervenției medicale, constituie tentativă la infracțiunea de omor cu intenție indirectă (C.S.J., s. pen., dec. nr. 1946/1996).

 Omor cu intenție indirectă vs. ucidere din culpă. 1. Fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de omor prevăzute de art. 188 alin. (1) NCP. Din probele existente la dosar nu rezultă în niciun moment că victima cunoștea sau putea să cunoască că inculpatul va aprinde o brichetă lângă ea. Este cert că în cadrul colectivului angajații făceau glume în sensul că se stropeau cu spirt, însă niciodată aceste glume nu au constat în acțiuni de genul celor întreprinse de inculpat. Fapta efectivă a acestuia nu a constat în a turna spirt peste victimă, această acțiune fiind realizată de numitul I.G. și acceptată de victimă în considerarea faptului că se înscria în tiparul glumelor obișnuite de pe sănzier, ci în aprinderea brichetei, gest pe care victimă nu l-a cunoscut și cu atât mai mult nu l-a acceptat. Trebuie remarcat că din declarațiile martorilor oculari rezultă că acțiunea inculpatului de a aprinde bricheta lângă victimă peste care se turnase spirt s-a derulat într-un interval foarte scurt de timp, care nu a permis acesteia să întreprindă nimic pentru a se apăra sau pentru a evita producerea incendierii, lipsa sa de reacție neputând fi echivalată cu o acceptare a unui asemenea gest și, prin urmare, nedemonstrând că ea a cunoscut și a acceptat săvârșirea faptei în asemenea condiții (C.A. Craiova, s. pen., dec. nr. 1511/2015). 2. Criteriul de delimitare a acestor două forme ale vinovăției are în vedere faptul că, în vreme ce în cazul intenției indirecte autorul adoptă față de rezultatul mai grav o atitudine de expectativă pasivă, indiferentă, în aşteptarea producerii rezultatului care îi apare posibil și chiar eventual, în ipoteza culpei cu previziune, autorul care face o evaluare ușuratică a posibilității evitării rezultatului va adopta o atitudine de preîntâmpinare activă a producerii acestuia, ușurința sa constând tocmai în evaluarea greșită a aptitudinii unor factori obiectivi și subiectivi pe care mizează. În cazul când speranța în neproducerea rezultatului vătămător sau periculos s-ar întemeia pe o întâmplare, pe un eveniment care ar putea să se producă, dar care în realitate nu are loc, altfel spus, pe hazard, nu ne mai găsim în fața ușurinței, ci a intenției indirecte, fiind vorba practic de acceptarea de către făptuitor a riscului producerii rezultatului. În materia accidentelor de circulație se rețin, de regulă, ca astfel de împrejurări obiective pe care se fundamentează convingerea autorului privind neproducerea rezultatului performanțele mașinii, experiența și abilitatea în conducere a șoferului, ora târzie și lipsa traficului ori a pietonilor etc., chiar dacă, la o analiză obiectivă, ele se relevă insuficiente. Cu toate acestea, în unele situații, din cauza gradului ridicat de risc al activității, aceste împrejurări obiective pe care s-ar putea fundamenta convingerea autorului privind neproducerea rezultatului sunt considerate *ab initio* ca insuficiente, întrucât riscul creat este sădăt prea mare pentru a putea fi acoperit în mod rezonabil de aceste împrejurări. (...) În speța de față, Curtea constată că, deși inițial se poate reține că, la momentul în care a ajuns în partea de sus a podului și i-a apărut în câmpul vizual semaforul și intersecția, inculpatul putea aprecia în mod ușuratic că poate trece pe culoarea roșie a

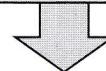
PARTEA PRACTICĂ

semaforului înainte de a intra în intersecție mașinile din lateral care aveau verde la semafor, ulterior împrejurările s-au modificat, în sensul că în față să s-au oprit la semafor un tramvai și 4 autoturisme pe fiecare bandă, au trecut mai multe secunde de când semaforul avea culoarea verde pentru autoturismele care puteau veni din lateral și, cel mai important, deplasarea pe contrasens i-a blocat total vederea spre partea dreaptă a intersecției. Este evident faptul că, în momentul suprapunerii tuturor acestor împrejurări de fapt, inculpatul a fost pus în față unei noi evaluări în urma căreia a luat hotărârea de a-și continua deplasarea cu o viteză ce a ajuns înainte de impact la 96 km/h, fiindu-i indiferent dacă va produce uciderea participanților la trafic ori a celor din imediata apropiere, rezultat care, din acel moment, depindea ca realizare sau nerealizare doar de hazard ori noroc, această din urmă hotărâre caracterizând și forma de vinovătie cu care a acționat inculpatul, și anume intenția indirectă. Curtea constată că atitudinea indiferentă a inculpatului și acceptarea uciderii unor persoane și chiar a proprietiei persoane nu a fost una singulară, ci a caracterizat și acțiunile anterioare ale inculpatului, când doar norocul a făcut să nu producă alte victime. Concluzionând, Curtea, raliindu-se la aprecierea făcută prin rechizitoriu, constată că inculpatul, prin nerespectarea celor mai importante reguli de circulație, respectiv circulând cu o viteză cu mult peste cea legală în localitate, trecând linia continuă și conducând pe distanțe semnificative pe contrasens și, cel mai periculos, intrând în intersecție pe culoarea roșie a semaforului, a transformat autoturismul într-o armă a crimei, fiindu-i indiferente urmările grave previzibile, și anume uciderea ori/și vătămarea unor persoane (C.A. Iași, s. pen., dec. pen. nr. 178 din 14 martie 2018, nepublicată).

Tipicitatea subiectivă la omor. Intenția de a ucide se deduce din următoarele împrejurări de fapt: 1. folosirea unui instrument apt să producă decesul: un cuțit cu o lamă de 20 cm lungime și 2 cm lățime; 2. locul sau regiunea corporală în care s-au aplicat loviturile: inimă; 3. numărul și intensitatea loviturilor: o singură lovitură cu intensitate mare și adâncime profundă, lama cuțitului trecând prin peretele toracal parasternal drept, lobul superior al plămânlui drept, partea dreaptă a pericardului și ajungând în atriu drept; 4. alte împrejurări preexistente, concomitente sau subsecvente: consumul de băuturi alcoolice atât de către inculpat, cât și de către victimă. Caracteristic intenției este prevederea de către făptuitor a rezultatului faptei, reprezentarea mentală a rezultatului faptei. Elementul subiectiv al infracțiunii se deduce din întreaga conduită a inculpatului, făcându-se o apreciere globală a tuturor circumstanțelor de comitere a faptei. Atitudinea făptuitorului trebuie raportată la rezultatul real produs. Existența intenției indirecte presupune săvârșirea unei fapte susceptibile să producă cel puțin două rezultate, dintre care unul este urmărit și altul este doar acceptat, în speță inculpatul a dorit să facă victimă să plece din bucătărie făcând în acest scop un gest larg, cu mâna în care avea cuțitul, către victimă, lovit-o pe victimă în inimă. Făptuitorul acționează cu intenție nu numai atunci când prevederea rezultatului constituie însuși scopul acțiunii sale, dar și atunci când producerea rezultatului este privită ca un mijloc necesar sau însotitor al rezultatului urmărit. În consecință, intenția indirectă există atunci când făptuitorul care prevede rezultatul socialmente periculos al faptei sale, deși nu urmărește producerea acelui rezultat, săvârșește fapta acceptând eventualitatea producerii lui (I.C.C.J., s. pen., dec. nr. 227/2013).

PARTEA PRACTICĂ

FIŞA nr. 2
OMORUL CALIFICAT**1. DEFINIȚIA LEGALĂ**

Este calificat omorul săvârșit în vreuna dintre următoarele împrejurări:

- a) cu premeditare;
- b) din interes material;
- c) pentru a se sustrage ori pentru a sustrage pe altul de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea unei pedepse;
- d) pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni;
- e) de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune de omor sau o tentativă la infracțiunea de omor;
- f) asupra a două sau mai multor persoane;
- g) asupra unei femei gravide;
- h) prin cruzimi.

PARTEA TEORETICĂ

2. STRUCTURA INFRACTIUNII

